

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 11/2019
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр.173/19 од 07.05.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.149101/17 од 29.10.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 19 Прж.бр.26907/18 од 24.01.2019. године, на седници већа одржаној 27.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр.173/19 од 07.05.2019. године, те се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.149101/17 од 29.10.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 19Прж.бр.26907/18 од 24.01.2019. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА са личним подацима као у списима предмета на основу члана 250 тачка 1) Закона о прекршајима

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

„што је дана 18.02.2017. године у 15,16 часова у Београду, Зрењанинским путем смером од Београда ка Зрењанину управљао путничким возилом „Б“ категорије, регистарске ознаке ..., брзином од 71 Км/х на делу пута у насељу, где је општим ограничењем брзина ограничена до 50 Км/х што је установљено радарском контролом у висини кућног броја 128.“

чиме би учинио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.149101/17 од 29.10.2018. године, окривљени АА оглашен је одговорним да је 18.02.2017. године учинио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 10.000,00 динара под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне па је обавезан и да сноси трошкове поступка у износу од 1.500,00 динара под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 19 Прж.бр.26907/18 од 24.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.149101/17 од 29.10.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz.бр.173/19 од 07.05.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачке 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.149101/17 од 29.10.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 19 Прж.бр.26907/18 од 24.01.2019. године, тако што ће обуставити прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 332а став 1. тачке 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима услед наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Републички јавни тужилац у поднетом захтеву истиче да предметни прекршај због којег је окривљени оглашен одговорним првостепеном пресудом је декриминализован, те је доношењем првостепене и првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресудом Прекршајног суда у Београду 100 Пр.бр.149101/17 од 29.10.2018. године окривљени АА оглашен одговорним због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је према чињеничном опису прекршаја из изреке наведене пресуде учинио тако што је дана 18.02.2017. године у 15,16 часова у Београду, Зрењанинским путем смером од Београда ка Зрењанину управљао путничким возилом „Б“ категорије регистарске ознаке ... од 71км/х на делу пута у насељу где је општим ограничењем брзина ограничена до 50 км/х, што је установљено радарском контролом у висини кућног броја 128 и осуђен је на новчану казну од 10.000,00 динара.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 19 Прж.бр.26907/18 од 24.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и потврђена првостепена пресуда.

По налажењу Врховног касационог суда основано се поднетим захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног АА, те да је учињена битна повреда из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер није правилно примењена одредба члана 6. став 2. Закона о прекршајима, односно у конкретном случају није примењен закон који је најблажи за окривљеног.

Наиме, у време извршења прекршаја који је окривљеном стављен на терет, прекорачење брзине кретања, односно прекорачење брзине кретања возила у насељеном месту било је санкционисано одредбом члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је био на снази у време извршења предметног прекршаја, али је у међувремену дошло до измене и допуне наведеног закона. Тако је изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ бр. 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године измењен пропис, па је у члану 150. тих измена, које се управо односе на члан 332. којим је била санкционисана брзина кретања возила у насељеном месту у ставу 3. наведено: „у тачки 8. речи 21 километар на час“ замењују се речима „за више од 30 километар на час“.

Имајући у виду наведено, с обзиром да је окривљени дана 18.02.2017. године управљао возилом у насељу брзином већом од дозвољене од 21 км/х од општег ограничења (што је било санкционисано као прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима), то је наведеном изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима овај прекршај декриминализован почев од 03.04.2018. године, а како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Сходно наведеном у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године ова радња која се окривљеном ставља на терет није била прекршај јер законодавац у овом периоду није инкриминисао прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 и 30 км/х, тако да је у том периоду важења закона по налажењу Врховног касационог суда предметни прекршај декриминализован, а што основано Републички јавни тужилац истиче у поднетом захтеву.

Одредбом члана 2 Закона о прекршајима прописано је да је прекршај противправно дело које је законом или другим прописом надлежног органа одређено као прекршај и за које је прописана прекршајна санкција.

Према томе, како је у конкретном случају након извршења прекршаја закон измењен више пута и како је изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ бр. 24/18 од 26.03.2018. године, које су ступиле на снагу 03.04.2018. године и биле на снази до 08.06.2018. године предметни прекршај за који се окривљени терети био декриминализован, то противправно дело за које је окривљени оглашен одговорним није прекршај из којих разлога је Врховни касациони суд усвојио

захтев Републичког јавног тужиоца и на основу члана 250. тачка 1. Закона о прекршајима донео пресуду којом окривљеног ослобађа одговорности, јер дело за које се терети није прекршај.

Налазећи из изнетих разлога да је поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је усвојио поднети захтев и у смислу члана 287. став 4. а у вези члана 250. тачка 1. Закона о прекршајима преиначио првостепену и другостепену пресуду и окривљеног ослободио одговорности за прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На основу напред наведеног, Врховни касациони суд је у смислу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, а у вези члана 250. тачка 1. у погледу трошкова кривичног поступка одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марија Рибарић,с.р.

За Председника већа-судија
Драган Аћимовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић